

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
98/C 269/01	ECU.....	1
98/C 269/02	Overzicht van de door de Gemeenschap genomen besluiten inzake vergunningen om geneesmiddelen in de handel te brengen in de periode van 15 juli 1998 tot en met 15 augustus 1998 (<i>Publicatie krachtens artikel 12 of artikel 34 van Verordening (EEG) nr. 2309/93 van de Raad</i>).....	2
98/C 269/03	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak nr. IV/M.1306 — Berkshire Hathaway/General RE) ⁽¹⁾	4
98/C 269/04	Steunmaatregelen van de staten — C 46/98 (ex N 791/97) — Italië ⁽¹⁾	5
	Europese Investeringsbank	
98/C 269/05	Raad van Gouverneurs — Verhoging van het kapitaal van de Europese Investeringsbank en hiermee verband houdende besluiten.....	9

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
	II Voorbereidende besluiten	
	Commissie	
98/C 269/06	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 76/308/EEG van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw, alsmede van landbouwheffingen en douanerechten, evenals van schuldvorderingen uit hoofde van de belasting over de toegevoegde waarde en van bepaalde accijnzen	16
98/C 269/07	Voorstel voor een beschikking van de Raad tot wijziging van de bijlage bij Richtlijn 91/628/EEG ten aanzien van varkens in halteplaatsen	20
<hr/>		
	III Bekendmakingen	
	Commissie	
98/C 269/08	Exploitatie van geregelde luchtdiensten — Aanbesteding door Ierland overeenkomstig artikel 4, lid 1, punt d), van Verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad voor de exploitatie van geregelde luchtdiensten tussen Dublin en Donegal (¹)	23

(¹) Voor de EER relevante tekst

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU ⁽¹⁾

27 augustus 1998

(98/C 269/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	40,7308	Finse mark	6,01269
Deense kroon	7,52193	Zweedse kroon	9,18839
Duitse mark	1,97493	Pond sterling	0,662083
Griekse drachme	341,865	US-dollar	1,09191
Peseta	167,673	Canadese dollar	1,72084
Franse frank	6,62110	Yen	155,597
Iers pond	0,786280	Zwitserse frank	1,63513
Lire	1949,84	Noorse kroon	9,09449
Gulden	2,22705	IJslandse kroon	79,3052
Oostenrijkse schilling	13,8967	Australische dollar	1,95262
Escudo	202,276	Nieuw-Zeelandse dollar	2,25834
		Zuid-Afrikaanse rand	7,21204

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ECU per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft telekopieerapparaten met automatische beantwoorder (nr. 296 10 97 en nr. 296 60 11) die dagelijkse gegevens betreffende de berekening van de landbouwomrekeningskoersen verstrekken.

(¹) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB L 379 van 30.12.1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB L 189 van 4.7.1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB L 311 van 30.10.1981, blz. 1).

Overzicht van de door de Gemeenschap genomen besluiten inzake vergunningen om geneesmiddelen in de handel te brengen in de periode van 15 juli 1998 tot en met 15 augustus 1998

(Publicatie krachtens artikel 12 of artikel 34 van Verordening (EEG) nr. 2309/93 van de Raad ⁽¹⁾)

(98/C 269/02)

— **Afgifte van een vergunning om een geneesmiddel in de handel te brengen (artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 2309/93)**

Datum van het besluit	Naam van het geneesmiddel	Houder van de vergunning voor het in de handel brengen	Nummer in het communautair geneesmiddelenregister	Datum van kennisgeving
17.7.1998	Echogen	Sonus Pharmaceuticals Ltd Knyvett House The Causeway Staines Middlesex TW18 3BA United Kingdom	EU/1/98/072/001	20.7.1998
29.7.1998	Xenical	Roche Registration Limited 40 Broadwater Road Welwyn Garden City Hertfordshire AL7 3AY United Kingdom	EU/1/98/071/001-006	30.7.1998
5.8.1998	Celvista	Eli Lilly Nederland BV Krijtwal 17-23 3432 ZT Nieuwegein Nederland	EU/1/98/074/001-004	6.8.1998
5.8.1998	Evista	Eli Lilly Nederland BV Krijtwal 17-23 3432 ZT Nieuwegein Nederland	EU/1/98/073/001-004	7.8.1998

— **Wijziging van een vergunning om een geneesmiddel in de handel te brengen (artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 2309/93)**

Datum van het besluit	Naam van het geneesmiddel	Houder van de vergunning voor het in de handel brengen	Nummer in het communautair geneesmiddelenregister	Datum van kennisgeving
17.7.1998	Tasmar	Roche Registration Ltd 40 Broadwater Road Welwyn Garden City Hertfordshire AL7 3AY United Kingdom	EU/1/97/044/001-006	20.7.1998
17.7.1998	Novoseven	Novo Nordisk A/S Novo Allé DK-2880 Bagsværd	EU/1/96/006/002-003	20.7.1998
17.7.1998	Taxotere	Rhône Poulenc Rorer SA 20, avenue Raymond-Aron F-92165 Antony Cedex	EU/1/95/002/001-002	20.7.1998
17.7.1998	Gonal F	Ares Serono (Europe) Ltd 24 Gilbert Street London W1Y 1RJ United Kingdom	EU/1/95/001/001-016	20.7.1998

(¹) PB L 214 van 24.8.1993, blz. 1.

Datum van het besluit	Naam van het geneesmiddel	Houder van de vergunning voor het in de handel brengen	Nummer in het communautair geneesmiddelenregister	Datum van kennisgeving
17.7.1998	Helicobacter Test Infai	Infai Institut für biomedizinische Analytic und NMR Imaging GmbH Universitätsstraße 142 D-44799 Bochum	EU/1/97/045/001	20.7.1998
24.7.1998	Sifrol	Boehringer Ingelheim International GmbH D-55216 Ingelheim am Rhein	EU/1/97/050/001-010	27.7.1998
5.8.1998	Revasc	Rhône-Poulenc Rorer SA 20, avenue Raymond-Aron F-92165 Antony Cedex	EU/1/97/043/001-002	6.8.1998
5.8.1998	Taxotere	Rhône-Poulenc Rorer SA 20, avenue Raymond-Aron F-92165 Antony Cedex	EU/1/95/002/001-002	6.8.1998

— **Afgifte van een vergunning om een geneesmiddel in de handel te brengen (artikel 34 van Verordening (EEG) nr. 2309/93)**

Datum van het besluit	Naam van het geneesmiddel	Houder van de vergunning voor het in de handel brengen	Nummer in het communautair geneesmiddelenregister	Datum van kennisgeving
7.8.1998	Suvaxyn Aujeszky 783 +O/W	Ford Dodge Animal Health Holland 36 C. J. van Houtenlaan 1381 CP Weesp Nederland	EU/2/98/009/001-003	10.8.1998

Het openbare beoordelingsverslag van de desbetreffende geneesmiddelen en de dienaangaande genomen beslissingen zijn voor belangstellenden op verzoek verkrijgbaar bij:

Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling
7 Westferry Circus, Canary Wharf
UK-London E14 4HB

Voorafgaande aanmelding van een concentratie
(Zaak nr. IV/M.1306 — Berkshire Hathaway/General RE)

(98/C 269/03)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 20 augustus 1998 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin is medegedeeld dat de onderneming Berkshire Hathaway in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de genoemde verordening volledig zeggenschap verkrijgt over de onderneming General RE Corporation door de aankoop van aandelen.

2. De bedrijfswerkzaamheden van de betrokken ondernemingen zijn:

— Berkshire Hathaway: holdingmaatschappij, met dochtermaatschappijen actief met name in verzekeringen en herverzekeringen.

— General RE Corporation: wereldwijde herverzekeringsonderneming.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie IV/M.1306 — Berkshire Hathaway/General RE, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat B — Task Force Fusiecontrole
Kortenberglaan 150
B-1040 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

C 46/98 (ex N 791/97)

Italië

(98/C 269/04)

(Voor de EER relevante tekst)

(Artikel 6, lid 5, van Beschikking nr. 2496/96/EGKS van 18 december 1996)

Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 5, van Beschikking nr. 2496/96/EGKS van de Commissie van 18 december 1996 aan de overige lidstaten en andere belanghebbenden betreffende steun van de Italiaanse regering ten behoeve van de onderneming Acciaierie di Bolzano

Met onderstaand schrijven heeft de Commissie de Italiaanse regering in kennis gesteld van haar besluit om de procedure van artikel 6, lid 5, in te leiden.

„Bij brief, ingekomen op 25 november 1997, heeft de Italiaanse regering bij de Commissie het voornemen aangemeld van de autonome provincie Bolzano om de navolgende steun te verlenen aan de staalonderneming „Acciaierie di Bolzano” (hierna te noemen: AB):

- a) een som van 10,8 miljard ITL voor investeringen ter bescherming van het milieu die in totaal 49,5 miljard ITL bedragen;
- b) een som van 1,6 miljard ITL voor investeringen in onderzoek en ontwikkeling die in totaal 7,8 miljard ITL bedragen.

De steun voor O & O betreft voornamelijk de ontwikkeling van een innoverend productiesysteem voor de fabricage van een nieuw gamma van producten in zeer schoon roestvrij staal (clean steel) voor specifieke marktniches. De hieraan verbonden industriële problemen betreffen de kritische aspecten van de productietechnologieën en de werking van de productie-installaties in de stadia van het smelten, fabriceren en raffineren van vloeibaar metaal. Er moet worden onderzocht op welke wijze de onderneming die de overheidssteun ontvangt zich ertoe heeft verbonden om de nieuwe technologieën inzake productie en karakterisering van het roestvrij staal te verspreiden.

Wat betreft de steun ten behoeve van het milieu, moet vooreerst worden opgemerkt dat de overeenkomst die op 31 juli 1995 werd gesloten tussen de provincie Bolzano en AB aan deze laatste een aantal verplichtingen op milieugebied heeft opgelegd, op grond waarvan AB onder meer tot de volgende maatregelen werd verplicht:

- a) een nieuwe installatie voor de opvang en behandeling van primaire en secundaire gassen en voor de vermindering van de geluidshinder in de staalfabriek door de inkapseling van de smeltoven in de vulmond (DOGHOUSE);

- b) een nieuwe installatie voor het vervoer en het laden van ferro-legeringen en poedervormige stoffen met het oog op een vermindering van het stof;
- c) een nieuwe beschermde afdeling voor het vernieuwen van gietpannen om de aanwezigheid van zuurhoudende stoffen te vermijden;
- d) de verwijdering van de asbestbedekking van de gebouwen;
- e) een nieuwe installatie voor de controle van de gassen na verbranding, om de uitstoot te verhinderen van voor de atmosfeer zeer schadelijke zwaveldioxiiden, zodat de aanwezigheid van koolstof- en stikstofdioxiden in de via de schoorsteen uitgestoten gassen tot een minimum wordt beperkt;
- f) een nieuwe installatie voor het opzuigen en neerslaan van gassen en oxidenhoudende stoffen in de voorbehandelingslijn („blooming”) van de platte blokken;
- g) een nieuwe waterzuiveringsinstallatie;
- h) een nieuwe installatie voor de zuivering van de slakken;
- i) een nieuwe ecologische installatie voor het chemisch beitsen van staal op rollen, met recuperatie van de gebruikte baden die niet kunnen worden gezuiverd omdat zij door de aanwezigheid van zuren giftig zijn.

Aangezien de voornoemde maatregelen tot gevolg zullen hebben dat hogere niveaus van milieubescherming worden gerealiseerd dan die welke krachtens de vigerende milieuregels zijn voorgeschreven, zijn de Italiaanse autoriteiten voornemens om steun te verlenen ten belope van maximum 30 % bruto van de voor steun in aanmerking komende kosten, en dit in overeenstemming met het bepaalde in punt 3.2.3.B van de Communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu⁽¹⁾, zoals herhaald in artikel 3 van Beschikking nr. 2496/96/EGKS van de Commissie (hierna: de Staalsteuncode⁽²⁾).

⁽¹⁾ PB C 72 van 10.3.1994.

⁽²⁾ PB L 338 van 28.12.1996.

Beoordeling

Aangezien AB een onderneming is die de in bijlage I van het EGKS-Verdrag opgenomen producten van speciaal staal vervaardigt, is zij onderworpen aan de bepalingen van dat Verdrag, waar in artikel 4, onder c), wordt bepaald dat door de staten verleende subsidies of hulp, in welke vorm ook, onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal en derhalve worden afgeschaft en verboden zijn binnen de Gemeenschap. De enige mogelijke uitzonderingen op dit algemeen verbod om steun te verlenen worden uitdrukkelijk opgesomd in artikel 2 (steun voor onderzoek en ontwikkeling), artikel 3 (steun voor milieubescherming) en artikel 4 (steun bij sluiting) van de Staalsteuncode.

Staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling

Luidens artikel 2 van de Staalsteuncode kan steun voor uitgaven van ijzer- en staalondernemingen voor O & O-projecten als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden aangemerkt, mits deze strookt met de regels van de Communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling⁽²⁾.

Met het oog op de behandeling van de onderhavige zaak zijn de volgende bepalingen van die kaderregeling van belang:

- Wat betreft de steunintensiteit: als algemene regel oordeelt de Commissie dat de steunintensiteit voor industrieel onderzoek niet meer dient te bedragen dan 50 % van de bruto-kosten van het project. In zoverre de ondersteunde activiteit dichter bij de markt staat of wanneer het gaat om pre concurrentiële ontwikkeling, zal de Commissie een lagere steunintensiteit verlangen die maximum 25 % kan bedragen van de bruto-kosten van het programma. Die steunpercentages kunnen met 15 procentpunten worden verhoogd wanneer het onderzoeksproject aansluit bij de doelstellingen van een communautair O & O-programma.
- Wat betreft het industrieel onderzoek: het dient te gaan om onderzoek dat gericht is op het verwerven van nieuwe kennis met het doel nieuwe producten, processen of diensten te ontwikkelen;
- Projecten van pre concurrentiële O & O komen in aanmerking voor steunverlening op voorwaarde dat zij niet voor industriële toepassing of commerciële exploitatie kunnen worden gebruikt of geschikt gemaakt;
- Wat betreft het stimulerend effect van steun op O & O: de steun dient bedrijven te stimuleren om aanvullend onderzoek te verrichten naast dat welke

zij reeds in het kader van hun gewone dagelijkse activiteiten verrichten. In dit verband zal de Commissie de ontwikkeling nagaan van de uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling, het aantal personeelsleden dat betrokken is bij het onderzoeksprogramma en de verhouding tussen de investeringen voor O & O en de omzet van de onderneming.

Uit het voorafgaande blijkt in deze fase van het onderzoek van de zaak dat AB, weliswaar door middel van een productieproces dat zeker innoverend is, in hoofdzaak poogt het gamma van de eigen producten uit te breiden ten einde op nieuwe en meer rendabele markten te penetreren. Bovendien gaat het hierbij om reeds bestaande producten die reeds industrieel worden gefabriceerd; tenslotte blijkt een aanzienlijk deel van de investeringen in feite de modernisering tot doel heeft van de installaties van de onderneming met het oog op de fabricage van het nieuwe productengamma. Het gaat bijgevolg niet om de ontwikkeling van nieuwe producten in speciaal staal, maar om een modernisering van het productenassortiment van AB en van de installaties nodig voor de fabricage ervan.

Er moet evenwel worden opgemerkt dat het door AB aangegeven productieproces, het zogeheten triplex-procédé waarbij methaangas onder hoge druk wordt ingespoten om het argonverbruik te verminderen, volledig innoverend is aangezien dit procédé op industrieel niveau nog niet wordt gebruikt door de andere Europese bedrijven uit de sector. Indien dit nieuw productieprocédé aanwendbaar zou zijn, dan zou het op termijn de mogelijkheid bieden om de kosten voor energie en ontkoling met ten minste 20 % te verminderen ten opzichte van de traditionele technologieën.

Anderzijds heeft de Commissie geen ernstige twijfels over het stimulerend effect van de aangemelde steun op O & O inzake het nieuwe productiesysteem. Die steun lijkt immers doorslaggevend om de onderneming ertoe aan te zetten nieuw onderzoek te verrichten inzake engineering, naast het onderzoek dat zij reeds in het kader van haar dagelijkse activiteiten verricht met het oog op de ontwikkeling van het triplex-procédé. In dit verband heeft de Commissie de evolutie onderzocht van de uitgaven voor onderzoek, die zouden moeten stijgen van 0,5 % tot 1,5 % in 1998. Terzelfdertijd zou het aantal voltijdse werknemers van AB in de afdeling O & O moeten stijgen van 9 tot 16.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat het budget van AB voor O & O voor het aangemelde project in 1998 gevoelig hoger ligt dan het gemiddelde in de sector, dat schommelt tussen 0,9 % en 1 %.

Bijgevolg lijken de evolutie van de uitgaven voor O & O (die verdubbelen van 0,5 % tot 1 % van de omzet), het aantal personeelsleden die werken aan het onderzoeksproject (bijna een verdubbeling: van 9 naar 16) en het aandeel van de O & O-investeringen (1,5 % van de omzet tegenover een sectorieel gemiddelde van circa 1 %) erop te wijzen dat de voorwaarde inzake het stimulerend effect van de overheidssteun in casu is vervuld.

⁽²⁾ PB C 45 van 17.2.1996.

Ofschoon een belangrijk deel van de betrokken investeringen niet lijkt te beantwoorden aan een de voorbeelden die zijn voorzien in de communautaire kaderregeling voor steun ten behoeve van onderzoek en ontwikkeling, in die zin dat zij niet zijn gericht op het verwerven van nieuwe kennis met het oog op de ontwikkeling van nieuwe producten en/of productieprocedures die voor industriële toepassing kunnen worden gebruikt of geschikt gemaakt en waarvan de commerciële toepassing kunnen worden gebruikt of geschikt gemaakt en waarvan de commerciële exploitatie gemakkelijk is, kunnen de investeringen in verband met het triplex-procédé derhalve worden geacht verenigbaar te zijn met de gemeenschappelijke markt. De Italiaanse autoriteiten dienen nieuwe cijfers over te maken betreffende de investeringen en de steun, met inachtneming van de voorlopige besluiten van de Commissie.

In dit verband wijst de Commissie erop dat in deze fase van het onderzoek blijkt dat de in punt 3.1 van de aanmelding vermelde kosten betreffende installaties, machines en uitrusting niet aanvaardbaar zijn aangezien zij door de onderneming afzonderlijk werden aangewend in het kader van haar plan voor de omschakeling van de productie in haar vestiging te Bolzano; bovendien lijkt de voorziene steun evenmin een stimulerend effect te hebben op de uit te voeren investeringen.

Steun ten behoeve van het milieu

De verenigbaarheid van staatssteun ten behoeve van het milieu moet worden beoordeeld met inachtneming van artikel 3 van de Staalsteuncode. Luidens dit artikel kan steun voor milieubescherming als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden aangemerkt indien deze in overeenstemming is met de regels van de Communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu, in overeenstemming met de toepassingscriteria zoals bepaald in de bijlage bij de Staalsteuncode.

In de onderhavige zaak moet het volgende worden overwogen. Enerzijds bepaalt de voornoemde kaderregeling dat steun voor investeringen die gericht zijn op een bedeutend hoger niveau van bescherming van het milieu dan bij de verplichte normen is vereist, kan worden toegestaan tot maximaal 30 % bruto van de voor steun in aanmerking komende kosten. Anderzijds wordt in de bijlage onder meer bepaald dat enig voordeel met betrekking tot lagere productiekosten, dat uit dit aanzienlijk hoger niveau van bescherming van het milieu voortvloeit, in mindering zal worden gebracht van het bedrag van de steun voor milieubescherming. In de bijlage wordt voorts bepaald dat ten aanzien van ondernemingen die hun resultaten met betrekking tot milieubescherming aanzienlijk verbeteren, het hogere steunbedrag slechts van toepassing kan zijn op het gedeelte van de investering dat een betere bescherming heeft mogelijk gemaakt.

Gelet op die overwegingen moet worden opgemerkt dat in de onderhavige zaak, met uitzondering van de investering voor de vernieuwing van de bedekking van de gebouwen en de in punt 2, onder i), genoemde investering

(met name de nieuwe ecologische installatie voor het chemisch beitsen van staal op rollen met recuperatie van de gebruikte baden die niet kunnen worden gezuiverd omdat zij door de aanwezigheid van zuren giftig zijn), die zouden kunnen worden gekoppeld aan het staalproductieproces, de overige maatregelen uitsluitend de bescherming van het milieu lijken te beogen. Derhalve dient geen vermindering te geschieden met de productiekosten. Uit de inlichtingen waarover de Commissie beschikt blijkt trouwens dat de beoogde investeringen op milieugebied AB de mogelijkheid zullen geven om een bedeutend hoger niveau van milieubescherming te verwezenlijken dan wat wettelijk is voorgeschreven.

In dit verband tonen de door de Italiaanse autoriteiten overgemaakte onafhankelijke deskundigenverslagen aan dat de aangemelde investeringen het mogelijk zullen maken om de concentraties van primaire en secundaire stofdeeltjes in de gassen te verminderen tot 1 mg/Nm³, terwijl de Italiaanse wetgeving (DPR 203/88 en DM van 12 juli 1990) de limiet heeft vastgesteld op 10 mg/Nm³. Bovendien zullen de gassen geen kooldioxide (CO) of benzofuran (PCCD + PCDF) meer bevatten, ofschoon de Italiaanse wetgeving ter zake geen regels heeft vastgelegd. De investeringen maken het ook mogelijk om het lawaai terug te brengen tot minder dan 50 dBA, terwijl de wettelijke grens op 70 dBA ligt. Het gehalte zwaveldioxide, dat wettelijk gezien niet hoger mag zijn dan 1 700 mg/m³, zal tot nul worden herleid dankzij een verwarmingssysteem dat wordt gevoed door methaan dat de lucht niet vervuult. Tenslotte zal de aanwezigheid van stof, door het neerslaan en het opzuigen van gassen en stof, worden teruggebracht tot minder dan 25 mg/m³ (wettelijke limiet bedraagt 150 mg/m³) met een totale uitschakeling op de werkplaats.

Bijgevolg heeft de Commissie redenen om aan te nemen dat AB bijdraagt tot een verbetering van de bescherming van het milieu die bedeutend hoger is dan de verplichtingen die voortvloeien uit de vigerende wetgeving.

Daarenboven blijkt uit de aanmelding dat de verhoging van de voorgenomen steun voor de vermelde investeringen op milieugebied niet is berekend op het totaalbedrag van die investeringen, maar uitsluitend op de bijkomende investeringen die beogen een hoger niveau van milieubescherming te verwezenlijken.

Wat betreft de vernieuwing van de bedekking van de vestigingen „Sede” en „Erre”, waar de voorziene investeringen ongeveer 6,5 miljard ITL bedragen, blijkt uit de medegedeelde deskundigenverslagen dat die installaties zich in een zo slechte toestand bevinden dat de voorgenomen interventie noodzakelijk is. Alles lijkt erop te wijzen dat de werken in de twee vestigingen hoe dan ook zouden zijn uitgevoerd, aangezien zij absoluut noodzakelijk en dringend waren wegens de verwaarloosde staat van de bedekkingen. Welnu, overeenkomstig de richtsnoeren van de Staalsteuncode is de Commissie van mening dat ecologische investeringen met betrekking tot maatregelen die hoe dan ook niet kunnen worden uitgesteld, niet in aanmerking komen voor steun ten behoeve van het milieu.

Tenslotte blijkt dat de nieuwe milieu-installatie voor chemische beitsing een effect zal hebben op het productieproces. Bijgevolg heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten medegedeeld dat zij eraan twijfelde of die interventie voor steun in aanmerking kwam, aangezien enkel de investeringen die specifiek gericht zijn op milieubescherming in aanmerking kunnen komen voor steun. Daaraanvolgend heeft Italië nieuwe cijfers overgemaakt betreffende de interventies die voor steun in aanmerking komen en de daarop betrekking hebbende steun, waarop de economische voordelen die voor AB voortvloeien uit de nieuwe installatie in mindering zijn gebracht.

Met uitzondering van de investeringen die betrekking hebben op de vernieuwing van de bedekkingen van de vestigingen „Sede” en „Erre”, die de enige investeringen zijn die voorwerp uitmaken van het onderhavige besluit om de procedure in te leiden, neemt de Commissie voorshands een positief standpunt in wat betreft alle overige voorgenomen milieu-investeringen.

Wat betreft die steun ten behoeve van het milieu, waarvoor de Commissie in deze fase van de procedure geen bezwaar maakt, is de onderhavige beslissing louter een verzoek om formeel overleg dat overeenkomstig bijlage I van de Staalsteuncode tot de lidstaten wordt gericht.

Gelet op deze overwegingen is het in deze fase van de procedure voor de Commissie moeilijk om te oordelen of de steun inzake onderzoek en ontwikkeling, alsmede de ecologische steun met betrekking tot de vernieuwing van de bedekkingen van de vestigingen „Sede” en „Erre”, verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt. Mitsdien is het noodzakelijk om de procedure van artikel 6, lid 5, van Beschikking nr. 2496/96/EGKS in te leiden.

In het kader van die procedure nodigt de Commissie de Italiaanse regering uit haar opmerkingen kenbaar te maken binnen een termijn van een maand vanaf de ontvangst van deze brief.

De Commissie herinnert de Italiaanse regering eraan dat zij de terugbetaling kan vorderen van elke onrechtmatig verleende steun, dat wil zeggen steun die is toegekend zonder de eindbeschikking van de Commissie af te wachten. De Commissie stelt de Italiaanse regering voorts in kennis van het feit dat de overige lidstaten en anderen belanghebbenden eveneens zullen worden gevraagd hun opmerkingen in te dienen door de bekendmaking van deze brief in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

De Commissie maant de andere lidstaten en andere belanghebbenden aan, haar hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregelen kenbaar te maken door deze binnen een maand vanaf de datum van deze bekendmaking te zenden naar het volgende adres:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat Overheidssteun II
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussel
Fax: (32-2) 296 98 17.

Deze opmerkingen zullen aan de Italiaanse regering worden medegedeeld.

EUROPESE INVESTERINGSBANK

RAAD VAN GOUVERNEURS

Verhoging van het kapitaal van de Europese Investeringsbank en hiermee verband houdende besluiten

(98/C 269/05)

De Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank heeft tijdens zijn jaarvergadering op 5 juni 1998 met eenparigheid van stemmen de volgende besluiten genomen:

- Het geplaatste kapitaal van de Bank wordt verhoogd van 62 013 miljoen ECU tot 100 000 miljoen ECU.
- Het gestorte kapitaal zal met ingang van 1 januari 1999 worden verhoogd tot 6 000 miljoen ECU, ofwel 6 % van het geplaatste kapitaal van 100 000 miljoen ECU; de verhoging van het gestorte kapitaal zal per 1 januari 1999 geschieden door een overdracht van 1 348 014 839 ECU uit de vrije aanvullende reserve van de Bank.
- De verhoging van het opvraagbare kapitaal zal deels van kracht worden afhankelijk van de formele afronding van bepaalde nationale parlementaire procedures; diensgevolge zal per 1 januari 1999 het geplaatste kapitaal toenemen tot ten minste 95 549 597 250 ECU, in welk geval het saldo van kracht wordt zodra aan de vereiste formaliteiten is voldaan.
- Van bovengenoemde vrije aanvullende reserve zal een bedrag van 3 798 700 000 ECU worden overgeboekt naar de statutaire reserve, zodat deze 10 000 miljoen ECU zal bedragen, ofwel 10 % van het geplaatste kapitaal van 100 000 000 miljoen ECU.
- Op basis van een onderzoek naar de behoefte van de Bank aan eigen middelen heeft de Raad van Gouverneurs voorts unaniem besloten, de lidstaten bij wijze van uitzonderlijke betaling naar evenredigheid van hun bijdragen aan het geplaatste kapitaal van de Bank 1 000 miljoen ECU uit te betalen, waarvan een bedrag van 676 795 744 ECU wordt gefinancierd uit het nog te bestemmen nettoresultaat van 1996 en het saldo van 323 204 256 ECU uit het nettoresultaat ad 1 105 169 722 ECU van 1997.
- Op 20 augustus 1997 heeft de Raad van Gouverneurs, als onderdeel van zijn goedkeuring van het Amsterdam Special Action Programme (PB C 10 van 15 januari 1998, blz. 12) 200 miljoen ECU uit het te bestemmen nettoresultaat toegewezen voor de financiering van gezonde projecten die de actieradius van de kredietverleningsactiviteit van de Bank, zoals in voornoemd besluit is aangegeven, verruimen. Genoemd bedrag maakt deel uit van het totaalbedrag van 1 000 miljoen ECU dat voor dit doel is gereserveerd voor de periode die eindigt in het jaar 2000. De Raad van Gouverneurs heeft thans besloten nogmaals een bedrag van 300 miljoen ECU voor dit doel uit het nettoresultaat van 1997 toe te wijzen.
- In verband met de kapitaalsverhoging heeft de Raad van Gouverneurs tevens ingestemd met bijgaand strategisch kader voor de Bank (zie bijlage).

BIJLAGE

HET STRATEGISCH KADER VOOR DE BANK

1. Achtergronden

De vorige kapitaalsverhoging van de Bank (buiten de aanpassing tot 62 miljard ECU als gevolg van de toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden in 1995) betrof de verdubbeling van het kapitaal in 1990 tot 57,6 miljard ECU. Bij alle recente verhogingen (in tegenstelling tot aanpassingen) is het kapitaal van de Bank ook verdubbeld (1978, 1981 en 1986). In 1990 werd verwacht dat het nieuwe plafond voor de kredietverlening dat door dit bedrag wordt bepaald (namelijk 250 % van het geplaatste kapitaal) tot eind 1995 toereikend zou zijn: in feite heeft de Bank nog twee jaar langer kunnen doorwerken.

Sinds 1990 is de kredietverlening van de Bank in gangbare termen toegenomen van een totaal van 13,4 miljard ECU (1990) tot 26,2 miljard ECU (1997). Dat betekent een gemiddelde groei van 10 % per jaar.

Hiervan is de omvang van de kredieten die buiten de Unie zijn verstrekt, gestegen van 0,7 miljard ECU in 1990 tot 3,2 miljard ECU in 1997. Op de balans namen de uitstaande kredieten toe van 61,6 miljard ECU tot 142,4 miljard ECU.

De toename van de activiteit in deze periode weerspiegelt een aantal fundamentele beleids- en marktontwikkelingen die de Bank raken, zoals de integratie van de Oost-Duitse deelstaten en de toetreding van de drie nieuwe lidstaten. Evenals voorheen lag aan bepaalde ontwikkelingen een aantal besluiten van Europese Raden ten grondslag of zij kwamen daarin tot uiting. De Europese Raad van Edinburgh eind 1992 besloot tot de instelling van de faciliteit van Edinburgh van 5 miljard ECU, die vooral gericht was op trans-europese netwerken (TEN's) en het milieu. Hij gaf eveneens een doorslaggevende impuls aan het reeds door de Bank en de Commissie aangevangen proces dat uiteindelijk zou leiden tot de oprichting van het Europees Investeringsfonds, in samenwerking met de banksector. Voorts was een nauwere samenwerking tussen de Bank en de Commissie in het Cohesiefonds en de Structuurfonds, die op hun beurt binnenkort worden hervormd, een belangrijk resultaat.

Halverwege 1993 besloot de Europese Raad van Kopenhagen de faciliteit van Edinburgh met 2 miljard ECU te verhogen, de looptijd ervan te verlengen en hieraan een gesubsidieerde faciliteit van 1 miljard ECU toe te voegen om investeringen van het midden- en kleinbedrijf (MKB) ter ondersteuning van de werkgelegenheid te stimuleren. In december van dat jaar heeft de Europese Raad van Brussel het accent verlegd naar groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid, waarbij voor de Bank de nadruk werd gelegd op grootschalige investeringen in trans-Europese vervoers- en energienetten en het milieu. In 1995 werd de financiering van TEN's nog versterkt met het stellen van prioriteiten op initiatief van de Europese Raad van Essen.

In 1997 heeft de Europese Raad van Amsterdam de Bank verzocht haar activiteiten op te voeren, vooral in een aantal sectoren, teneinde het scheppen van werkgelegenheid in de Europese Unie te bevorderen. De Bank heeft toen haar Amsterdam Special Action Programme (ASAP) opgezet, dat de volgende elementen bevat:

- de opening van een speciaal MKB-loket met nieuwe instrumenten die technologische en snelgroeiende kleine en middelgrote ondernemingen steun kunnen bieden bij het aantrekken van adequate financieringsmiddelen; deze activiteit kan in voorkomende gevallen tot een plafond van 1 miljard ECU uit het jaarlijkse nettoresultaat van de Bank worden gedekt;
- de ontwikkeling en versterking van de activiteiten van de EIB in de sectoren onderwijs, gezondheid, stedelijk milieu en milieubescherming;
- een nieuwe impuls aan de financiering van trans-Europese netwerken en andere grote infrastructuurnetwerken.

De bijzondere Europese Raad van Luxemburg over werkgelegenheid in november 1997 heeft de reeds ondernomen stappen bevestigd en de Bank aangemoedigd vaart achter het programma te zetten.

De activiteiten van de Bank buiten de Europese Unie in onderhavige periode stonden in het teken van een vernieuwing van diverse mandaten: voor de landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (Lomé IV bis), het Middellandse-Zeegebied (inclusief METAP) en de landen in Midden- en Oost-Europa. Hierbij kwamen nieuwe actieterrains, met name de landen in Azië en Latijns-Amerika, Zuid-Afrika en onlangs de pretoetredingssteunfaciliteit voor de kandidaatlanden in Midden- en Oost-Europa en Cyprus.

Tegen deze achtergrond heeft de Raad van bewind gesproken over het strategisch kader voor de periode die naar verwachting door het huidige voorstel voor een kapitaalsverhoging wordt gedekt.

2. De strategie van de Bank

De strategie van de Bank zal zich in de lijn van veranderende omstandigheden moeten ontwikkelen. De hoofdpijlers van haar strategie in de periode die door de nieuwe kapitaalsverhoging wordt gedekt, welke uit de besprekingen naar voren zijn gekomen, zijn echter:

- concentratie op „perifere economische regio's” in overeenstemming met haar hoofdtaak, namelijk het ondersteunen van economische convergentie en integratie. Hoofdprioriteit is steun aan achterblijvende regio's in de Unie en de integratie van de landen die het lidmaatschap van de Unie nastreven;

- voortzetting van de steun aan centrale beleidsterreinen van de Europese Unie, zoals deze door haar bestuursorganen worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met beleidsbesluiten of verzoeken van de Europese Raad, zoals de ontwikkeling van TEN's, het internationale concurrentievermogen, het midden- en kleinbedrijf, energie en milieu, alsmede de financiering van projecten uit hoofde van specifieke mandaten of andere overeenkomsten ter ondersteuning van het externe samenwerkings- en ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie.

Over deze brede strategie heeft de Raad van bewind in januari 1997 overeenstemming bereikt. Zoals reeds gemeld, is haar hoofdstreven door recente ontwikkelingen versterkt:

- steeds meer is erkend dat de fiscale en monetaire discipline van de EMU vergezeld moet gaan van een gezamenlijk beleid ter bestrijding van de werkloosheid, met structurele aanpassingen en een verhoging van het concurrentievermogen. De Bank is onder meer begonnen met de tenuitvoerlegging van ASAP als ondersteuning van de resolutie van de Europese Raad over groei en werkgelegenheid;
- de besluiten van de Europese Raad over de uitbreiding hebben de rol van de Bank op dit terrein scherper in beeld gebracht en de Bank heeft nu haar pretoetredingssteunfaciliteit voor de kandidaatlanden ingevoerd.

Voor de eerstkomende tijd heeft de steun aan de voltooiing van de Economische en Monetaire Unie echter de allerhoogste prioriteit binnen bovengenoemde brede strategie. Wat het kredietbedrijf betreft, komt dit tot uiting in ASAP. In haar strategie voor de middelenopname zal de Bank haar vernieuwende eurobeleid voortzetten. Dit houdt in dat zij tracht euro-benchmarks te vormen, haar categorieën beleggers te diversifiëren en een georganiseerde markt voor de euro-obligaties van de EIB te creëren. Diversificatie van de markten, vooral in de Midden- en Oost-Europese landen zal samen met vernieuwingen op het gebied van aantrekkelijke en rendabele producten worden nagestreefd.

3. Het stellen van prioriteiten in een veranderende omgeving

Hoewel de integratie van de financiële sector op den duur tot gevolg zal hebben dat projectopdrachtgevers gemakkelijker toegang krijgen tot alternatieve kapitaalbronnen, zal de Bank in de komende jaren toch een aanzienlijke rol blijven spelen. Het investeringsniveau is gedaald, wat deels toe te schrijven is aan de macroeconomische aanpassing als voorbereiding op de EMU, en de openbare investeringen zullen waarschijnlijk beperkt blijven. De Bank kan echter uitkomst bieden door investeringsgroei te steunen met goedkope langetermijnfinancieringen en met het verstrekken van kredieten aan nieuwe vormen van publiekprivate partnerschappen.

Door haar eigen financiële beperkingen en het subsidiariteitsbeginsel, is het noodzakelijk de prioriteiten van de Bank onder de loep te nemen. Zij moeten zich in de loop der tijd verder ontwikkelen, maar er kan een aantal algemene opmerkingen worden gemaakt.

Het is voor de Bank belangrijk zich te concentreren op die sectoren die voor de Europese Unie de hoogste prioriteit hebben en de gefinancierde projecten moeten bijzonder relevant zijn voor het bereiken van deze doelstellingen. Dit is echter onvoldoende om te waarborgen dat de Bank toegevoegde waarde biedt. Volgens haar statuten (artikel 18, lid 1) verleent de Bank kredieten voorzover er geen middelen uit andere bronnen tegen redelijke voorwaarden beschikbaar zijn. Er is pas sprake van een extra bijdrage van de Bank, wanneer zij in aanvulling op andere financieringsbronnen

- in projectfinancieringsvoorstellen kan aantonen dat een EIB-lening voor het desbetreffende project beter is dan andere financieringsbronnen (wanneer het project bijvoorbeeld een lange economische levensduur heeft en dus een lange looptijd voor het krediet gerechtvaardigd is);
- de uitvoering van het project op enigerlei wijze bevordert of verbetert. Dit kan het geval zijn wanneer door haar deelneming particuliere investeerders ten aanzien van de risico's die voortvloeien uit wet- en regelgeving worden gerustgesteld (het „goedkeuringswaarmerk” van de Europese Unie). Dit geldt eveneens voor de politieke risico's bij kredietverlening buiten de Unie. Op deze wijze kan de Bank als een katalysator voor andere financieringsbronnen optreden, niet in de laatste plaats voor publiekprivate partnerschappen. Ook de technische deskundigheid en ervaring van de Bank kan waarde toevoegen.

Bij de uitwerking van haar toekomstige kredietverleningsstrategie voor zowel sectoren als regio's, moet de Bank zich door bovengenoemde beginselen laten leiden. De Bank moet trachten zich vooral te concentreren op de terreinen waarop zij de hoogste toegevoegde waarde kan bieden, terwijl er minder nadruk moet worden gelegd op projecten waaraan minder waarde kan worden toegevoegd. Wanneer er adequate financieringsmiddelen onder goede voorwaarden op de markt beschikbaar zijn en het optreden van de Bank de uitvoering van het project niet zal versnellen of de kwaliteit ervan niet kan verbeteren, zou de Bank de financiering overeenkomstig artikel 18, lid 1, van de statuten aan andere bronnen moeten overlaten.

De ontwikkeling van deze prioriteiten zal jaarlijks met de Raad van bewind in het kader van een „corporate operational plan” worden besproken en goedgekeurd. Dit wordt in navolgende tekst uitvoeriger toegelicht.

4. Subsidiariteit en samenwerking met de financiële sector

Binnen dit raamwerk vormt de samenwerking met het bankwezen en met andere financiële instellingen die op de kapitaalmarkten actief zijn, een van de leidende beginselen voor de tenuitvoerlegging van de strategie van de Bank. De ontwikkeling en diversificatie van deze samenwerking zal inderdaad in de komende jaren prioriteit blijven krijgen. Dit weerspiegelt zowel het doel van subsidiariteit als zuiver praktische overwegingen.

Teneinde de hefboomwerking van haar optreden zo groot mogelijk te maken, zal de Bank onder alle omstandigheden volgens het beginsel van aanvullendheid handelen en enkel dat deel van het project financieren, dat noodzakelijk wordt geacht om te beantwoorden aan de overeengekomen beleidsdoelstellingen. De Bank zal zelfs nog nauwer met andere banken samenwerken om het partnerschap nog efficiënter te maken en zij zal ernaar streven haar rol van katalysator verder te versterken (bijvoorbeeld door nieuwe producten te ontwikkelen).

Zij kan stimuleren dat geldnemers rechtstreeks toegang tot kapitaalmarkten krijgen, of met commerciële geldschieters samenwerken aan het financieringsplan. De Bank zal bijvoorbeeld regionale banken en gespecialiseerde instellingen (zoals voor het MKB) helpen bij hun aanpassing aan de interne markt voor financiële diensten. Gezien de hoofdtaak van de EIB, is dit vooral van belang in ontwikkelingsgebieden. Een soortgelijke rol kan in de kandidaat-lidstaten of andere omringende landen van de Unie worden gespeeld. Bij de ontwikkeling van zo'n samenwerking zal de Bank, evenals op de andere actierreinen, zorgvuldig waken voor enige concurrentievervalsing. Een gevolg van de jaarlijkse bespreking van de prioriteiten is dat de Bank voor investeringen waaraan zij minder extra waarde kan toevoegen, het percentage van de door haar gefinancierde projectkosten zou kunnen verlagen. Het aanvullende karakter van de door de Bank verstrekte lening zal uitvoerig in de projectdocumentatie worden uiteengezet.

De noodzakelijke samenwerking met de financiële sector geldt in het algemeen, maar is vooral duidelijk bij de kredietverlening aan het MKB. In termen van rendement is het instrument van globale kredieten het enige haalbare en economische mechanisme dat zij kan toepassen om een groot aantal kleine en middelgrote ondernemingen te steunen. Deze aanpak zal echter opnieuw worden onderzocht teneinde onder meer te waarborgen dat de uiteindelijke begunstigden van de MKB-financieringen hierbij zoveel mogelijk baat hebben. Op de middellange termijn kan de methode van de Bank om het MKB te financieren worden verrijkt met de ervaringen die zij met alternatieve instrumenten onder het MKB-loket van het ASAP opdoet.

Uiteraard geldt de samenwerking met de financiële sector ook voor de passiefzijde van de balans van de Bank met haar financiële transacties op de kapitaalmarkten. Jaarlijks zal de Raad van bewind verslagen ontvangen over de algemene samenwerking tussen de Bank en de financiële sector op het gebied van kredietverlening en middelenopnamen.

5. Partnerschap met het EIF

Een ander concreet voorbeeld van het denken in termen van partnerschappen is de oprichting van het Europees Investeringsfonds, aangezien de aandeelhoudersstructuur van het EIF zowel openbare als particuliere partners op innovatieve wijze bijeenbrengt. De ontwikkeling van het partnerschap tussen de Bank en het Fonds behoort tot de prioriteiten van de EIB. Een voorbeeld hiervan is de instelling in oktober 1997 (na de Europese Raad van Amsterdam) van het Europees Mechanisme voor technologie dat via gespecialiseerde fondsen voor investeringen in risicokapitaal steun verleent aan technologische en snelgroeiende ondernemingen in het MKB.

De Bank en het Fonds zullen blijven streven naar een verdieping en verbreding van hun samenwerking. Teneinde dit zo doelmatig mogelijk te maken, zal de Bank haar operationele betrekkingen met het EIF rationaliseren, waarbij zij ervoor zal zorgen dat zij nog altijd de grootst mogelijke operationele ondersteuning aan het Fonds blijft bieden.

Bovendien zal de Bank met het EIF overleggen of het — ten behoeve van het EU-beleid op bepaalde hoofdterreinen — mogelijk is zijn verrichtingen in twee richtingen te versterken: in de eerste plaats zal worden bestudeerd of zijn actieradius kan worden verruimd tot de milieusector; in de tweede plaats zullen binnen het kader van de pretoetredingssteunfaciliteit de mogelijkheden worden onderzocht voor een selectieve uitbreiding van de verrichtingen in Midden- en Oost-Europa tot trans-Europese netwerken tussen de landen in die regio. Afhankelijk van de standpunten van de overige aandeelhouders van het Fonds en de besluiten van zijn algemene vergadering van aandeelhouders, kunnen te gelegener tijd voorstellen in deze zin naar voren worden gebracht.

6. Samenwerking met de Commissie

Binnen de bredere context van de Europese Unie wordt de kredietverlening door de Bank ten behoeve van de regionale ontwikkeling door begrotingsmiddelen van de Europese Unie aangevuld. Coördinatie van beide financieringsbronnen, en dus de samenwerking tussen de Bank en de Commissie, is van wezenlijk belang voor een doeltreffende steun aan de betrokken regio's.

De Bank en de Commissie werken reeds nauw samen, maar zij hebben gezocht naar manieren om de doelmatigheid ervan in het komende decennium nog te verbeteren. Verbeteringen in de werkprocedures van beide instellingen zullen de samenwerking in de toekomst nog versterken. Dit is een actuele kwestie, aangezien de Commissie haar Agenda 2000 heeft opgesteld en de volgende onderhandelingsronde met de lidstaten over de Structuurfondsen binnenkort aanvangt.

Met inachtneming van de taken van de regio's en de Commissie in dit proces heeft de Bank met goedkeuring van de Raad van bewind de volgende specifieke maatregelen voorgesteld:

- de Bank zal ernaar streven haar deelname aan de voorbereidende programmerings- en onderhandelingsfasen van structurele acties te versterken;
- de Bank zal ernaar streven het overleg tussen de instellingen over medefinancieringstransacties te intensiveren. Onder voorbehoud van overwegingen van vertrouwelijke behandeling van bepaalde gegevens, zal de Bank de Commissie haar projectanalyse voor dergelijke projecten ter beschikking stellen;
- de Bank zal de Commissie haar technische diensten tegen dekking van de kosten blijven aanbieden. Van dergelijke diensten wordt al gebruik gemaakt bij de beoordeling van projecten voor het Cohesiefonds en in voorkomende gevallen kan dit worden uitgebreid tot bepaalde EFRO- of TEN-projecten.

7. Tenuitvoerlegging van de strategie: prijsbeleid

De Bank concretiseert haar hoofddoelstelling, de bevordering van een evenwichtige ontwikkeling van de Europese Unie, door in alle lidstaten, en in het bijzonder in de armere regio's van de Unie, de voordelen van haar financiële kracht ter beschikking te stellen. Haar prijsbeleid is gebaseerd op de beginselen: geen winstoogmerk (nakoming van haar verplichtingen en dekking van haar uitgaven — artikel 19, lid 1, van de statuten), geen onderscheid, doorzichtigheid. Binnen het specifieke ASAP-mandaat vormt een passend evenwicht tussen risico en vergoeding een extra richtsnoer.

Een belangrijke ontwikkeling in het functioneren van de Bank is het feit dat het verschil in onderzoekskosten tussen de projecten toeneemt en deze tendens kan zich in de komende jaren zeker versterken. De Bank heeft haar uniforme prijsstelling al enigermate aangepast door rekening te houden met kostenverschillen voor diverse soorten leningen (met name een geringere marge voor omvangrijke leningen en voor leningen aan reeds bekende geldnemers). Zij stelt voor de prijzen verder te differentiëren, in het bijzonder door een grotere marge in te voeren voor bepaalde kostbare transacties:

- gestructureerde en/of projectfinanciering ingeval een bevoorrechte status als zeker gestelde crediteur voor de Bank niet vanzelfsprekend is,
- en bepaalde ondernemingen die enkel onderpand of zekerheden kunnen bieden die niet onmiddellijk invorderbaar zijn.

Volgens de statuten van de Bank moet iedere afzonderlijke transactie adequate garanties bieden. De Bank is nog altijd van mening dat er voor de normale transacties voldoende manieren zijn om het risico te beheersen door het onder te brengen bij derden of door andere zekerheden (risicodeling of risico-overdracht). Zo weerspiegelen de totale kosten van EIB-financieringen ook het kredietrisico. Deling of overdracht van het projectrisico is ook een belangrijke bron van samenwerking tussen de EIB en het commerciële bankwezen.

Er zijn echter bepaalde categorieën projecten, binnen de richtsnoeren en beperkingen waarover de Raad van bewind overeenstemming moet bereiken (zoals sommige TEN's, publiekprivate partnerschappen, kredieten aan vennootschappen, en gestructureerde/projectleningen) en situaties waar het wellicht niet mogelijk is sommige risico-elementen onder te brengen volgens de gebruikelijke praktijk bij de Bank. In dergelijke gevallen zal de Bank, om een aanvaardbaar risicoprofiel te handhaven, haar aanpak heroverwegen en zo nodig een extra opslag berekenen. De Bank zal zo spoedig mogelijk specifieke voorstellen op basis van bovengenoemde richtsnoeren, limieten en andere aspecten uitwerken. Het is echter duidelijk dat de beoordeling van de soevereine risico's voor de lidstaten niet zal veranderen en dat er derhalve geen onderscheid naar risico's tussen deze groep geldnemers zal worden gemaakt.

8. Activiteiten buiten de Europese Unie

De activiteiten van de Bank buiten de Unie zijn gebaseerd op mandaten van de Europese Raad. De Raad van Gouverneurs heeft voor het laatst in zijn jaarvergadering in 1994 de algemene benaderingswijze van de externe kredietverlening besproken, waarbij als hoofdpunten het indicatieve plafond voor deze verrichtingen van 10 % van de gemiddelde totale activiteit van de Bank en de behoefte aan nader overleg over de garantieregeling van de Unie aan bod zijn gekomen.

Een belangrijke ontwikkeling sindsdien is de invoering van de pretoetredingssteunfaciliteit voor Midden- en Oost-Europa. Deze faciliteit valt niet onder de garantie uit de begrotingsmiddelen van de Europese Unie en is niet in bovengenoemde 10 %-richtsnoer opgenomen. De Bank heeft dan ook een systeem van risicodeling voor een reeks transacties ingevoerd.

De eerste prioriteit is de tenuitvoerlegging van bestaande mandaten: Lomé (voor de landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan), Zuid-Afrika, Azië en Latijns-Amerika, Midden- en Oost-Europa en het Middellandse-Zeegebied. Deze mandaten zullen in de komende twee jaar geleidelijk aan aflopen en de bestuursorganen van de Bank zullen dan de algemene taak van de Bank, namelijk ondersteuning van het externe samenwerkings- en ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie, moeten heroverwegen.

Over deze kwesties kunnen niet onmiddellijk besluiten worden genomen, maar in dit stadium zijn er wel een aantal beginselen die aan de toekomstige besprekingen over de strategie ten grondslag moeten liggen:

- De Bank blijft de financiële instelling van de lidstaten en haar kernactiviteit moet binnen de lidstaten plaatsvinden of voor hen van rechtstreeks belang zijn. Kredieten buiten de Unie zullen onder specifieke mandaten van de lidstaten worden verleend maar blijven een aanvullende activiteit.
- Zij zal een nauwe samenwerking met de Commissie (overeenkomstig de algemene ontwikkelingsstrategie van de Unie in ieder betrokken afzonderlijk land of groep van landen) en met andere internationale financiële instellingen en nationale agentschappen nastreven. Zij zal trachten haar activiteiten en projectvoorwaarden te coördineren met die van de agentschappen.
- Zij zal bijdragen tot de ontwikkeling van de particuliere sector, met inbegrip van geëigende financieeringsinstellingen en steun aan het MKB. Zoals dit ook geldt voor de kredietverlening binnen de Europese Unie, zal zij investeringen financieren voorzover er geen middelen tegen redelijke voorwaarden uit andere bronnen beschikbaar zijn (artikel 18, lid 1, van de statuten).
- De Bank zal adequate garanties uit begrotingsmiddelen verlangen, al zal zij in voorkomende gevallen ook risico's delen.

De opmerkingen die in vorige hoofdstukken zijn gemaakt over aanvullendheid, maximale invloed en partnerschap met de handelsbanken gelden mutatis mutandis binnen en buiten de Unie. Het indicatieve plafond van 10 % uitstaande leningen buiten de Unie zal onder meer moeten worden overwogen in overeenstemming met het kredietverleningsbeleid. Een nadere bespreking met de Raad van bewind van deze kwesties zal vooruitlopend op de volgende reeks externe mandaten plaatsvinden.

9. Kredietverleningsprioriteiten en een doeltreffende aanwending van de middelen van de Bank

De economische en financiële omgeving wijzigt zich voortdurend; dit houdt in dat de tenuitvoerlegging van de brede strategie nauwlettend moet worden gevolgd en aangepast in het licht van economische en financiële ontwikkelingen en de prestaties van de Bank. Om er zeker van te zijn dat de bijdrage tot de concretisering van het EU-beleid maximaal is en om haar middelen zo efficiënt mogelijk aan te wenden, zal de Bank een „corporate operational plan” ontwikkelen dat jaarlijks de Raad van bewind ter bespreking en goedkeuring zal worden voorgelegd. Het plan omvat sectorale analyses van de kredietverlening binnen en buiten de Unie. Het operationele plan, dat voortdurend wordt bijgewerkt, zal een concreet kader bieden voor de bespreking en het doorlopend stellen van prioriteiten en doelstellingen, waarbij nooit de taken uit het oog worden verloren, die aan andere financieringsbronnen kunnen worden overgelaten. Dit zou ook een geschikte context zijn voor een bespreking van de jaarlijkse verslagen over de samenwerking met de financiële sector, waarop reeds eerder in deze tekst is gewezen.

Het „corporate operational plan” levert een kader voor een evaluatie van de performance. Het zal informatie bevatten uit de analyse van de kwaliteit van de projectportefeuille overeenkomstig een reeks performance-criteria en de bevindingen van de eenheid projectevaluatie van de Bank. Zij zouden ook de wegen kunnen aangeven om operationele procedures te verbeteren, bijvoorbeeld een programmatische aanpak op sommige terreinen. In de afgelopen jaren heeft de Bank haar controlesystemen voor haar prestaties als bemiddelende financiële instelling aanzienlijk verbeterd. Zij zal systemen blijven ontwikkelen om haar activiteiten te volgen, alsmede haar financiële verrichtingen en uitvoerige risico-analyses te meten.

Op de langere termijn zal de Bank ook haar kapitaal- en reservebehoeften, inclusief belangrijke ratio's, verder in overweging nemen als voorbereiding op een analyse samen met de Raad van bewind in 2001.

Een vraagstuk dat verband houdt met de prognoses op middellange termijn betreft de benodigde middelen om de doelstellingen van de Bank te bereiken. Met een kleine staf en het doel de administratieve uitgaven strikt onder controle te houden, moet de Bank zorgvuldig haar personeelsbehoeften blijven vaststellen en passende vaardigheden ontwikkelen in de lijn van de strategische prioriteiten. De bespreking van bovengenoemd „corporate operational plan” zal tevens een kader bieden voor het stellen van strategische richtsnoeren ten aanzien van de middelentoewijzing van de Bank.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 76/308/EEG van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw, alsmede van landbouweffingen en douanerechten, evenals van schuldvorderingen uit hoofde van de belasting over de toegevoegde waarde en van bepaalde accijnzen

(98/C 269/06)

COM(1998) 364 def. — 98/0206(COD)

(Door de Commissie ingediend op 26 juni 1998)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag,

Overwegende dat de geldende regelingen voor wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die in Richtlijn 76/308/EEG van de Raad⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, zijn vervat, dienen te worden gewijzigd teneinde het hoofd te bieden aan de uit de toenemende fraude voortvloeiende bedreiging voor de financiële belangen van de Gemeenschap en van de lidstaten alsmede voor de interne markt;

Overwegende dat met het oog op een betere bescherming van de financiële belangen van de lidstaten en de neutraliteit van de interne markt schuldvorderingen met betrekking tot bepaalde belastingen op inkomen en vermogen aan de werkingssfeer van de wederzijdse bijstand waarin de richtlijn voorziet, dienen te worden toegevoegd;

Overwegende dat elke schuldvordering waarvoor een verzoek tot invordering wordt gedaan, op dezelfde wijze dient te worden behandeld als een schuldvordering van de lidstaat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, maar in die lidstaat ontstane ten opzichte van vergelijkbare, schuldvorderingen geen preferentiële behandeling dient te krijgen;

Overwegende dat met het oog op een efficiënter en doeltreffender invordering van schuldvorderingen waarvoor een verzoek tot invordering is gedaan, de executoriale titel met betrekking tot de schuldvordering op dezelfde wijze dient te worden behandeld als een titel van de lidstaat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd;

Overwegende dat gebruikmaking van wederzijdse bijstand bij de invordering van schuldvorderingen door de lidstaten dient te worden aangemoedigd door per geval de wederzijdse financiële voordelen die aan wederzijdse bijstand inherent zijn, doorzichtiger te maken;

Overwegende dat Richtlijn 76/308/EEG derhalve dienovereenkomstig dient te worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 76/308/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. De titel komt te luiden:

„Richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde heffingen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen”.

2. Artikel 2 komt te luiden:

„*Artikel 2*

1. Deze richtlijn is van toepassing op alle schuldvorderingen die verband houden met:

a) de restituties, interventies en andere maatregelen die deel uitmaken van het stelsel van algehele of gedeeltelijke financiering door het Europees

⁽¹⁾ PB L 73 van 19.3.1976, blz. 18.

Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw, met inbegrip van de in het kader van deze acties te innen bedragen;

- b) de heffingen en andere rechten uit hoofde van de gemeenschappelijke marktordening voor suiker;
- c) invoerrechten;
- d) uitvoerrechten;
- e) belasting over de toegevoegde waarde;
- f) accijnzen op:
 - tabaksfabrikaten;
 - alcohol en alcoholhoudende dranken;
 - minerale oliën;
- g) belastingen op inkomen en vermogen;
- h) interest en scanties, boetes en met de invordering van de onder a) tot en met g) bedoelde schuldvorderingen verbonden kosten.

2. De artikelen 4, 5 en 6 worden slechts toegepast op schuldvorderingen die, te rekenen vanaf het tijdstip van eerste vaststelling van de schuldvordering in overeenstemming met de wettelijke en administratiefrechtelijke bepalingen die van kracht zijn in de lidstaat waar de verzoekende autoriteit is gevestigd, tot de datum van het verzoek, ten hoogste drie jaar bestaan. In gevallen waarin de schuldvordering wordt betwist, worden deze artikelen evenwel slechts toegepast op die schuldvorderingen die, te rekenen vanaf de datum waarop de schuldvordering niet langer kan worden betwist, ten hoogste drie jaar bestaan."

3. Aan artikel 3 worden de volgende streepjes toegevoegd:

- „— „invoerrechten”, douanerechten en heffingen van gelijke werking op invoer, landbouwheffingen en andere invoerheffingen in het kader van het gemeenschappelijke landbouwbeleid of in dat van specifieke regelingen voor bepaalde goederen die door de verwerking van landbouwproducten die worden verkregen;
- „uitvoerrechten”, douanerechten en heffingen van gelijke werking op uitvoer, landbouwheffingen en andere uitvoerheffingen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in dat van specifieke regelingen voor bepaalde goederen die door de verwerking van landbouwproducten worden verkregen;

— „belastingen op inkomen en vermogen”, de belastingen die zijn genoemd in artikel 1, lid 3, van de Richtlijn 77/799/EEG van de Raad (*), in samenhang met artikel 1, lid 4, van die richtlijn.

(*) PB L 336 van 27.12.1977, blz. 15."

4. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 2 worden de woorden „de naam en het adres” vervangen door de woorden „naam, adres en enige andere relevante informatie met betrekking tot de identiteit”;

b) in lid 3 wordt punt b) geschrapt.

5. In artikel 5, lid 2, worden de woorden „de naam en het adres” vervangen door de woorden „naam, adres en enige andere relevante informatie met betrekking tot de identiteit”.

6. Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) Lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) aan lid 2, punt a), worden de volgende woorden toegevoegd: „behalve in gevallen waarin artikel 12, lid 2, tweede alinea, wordt toegepast;”

ii) punt b) komt te luiden:

„b) wanneer zij in de lidstaat waar zij is gevestigd, de daartoe ter beschikking staande invorderingsprocedures heeft ingesteld en beëindigd, welke op grond van de in lid 1 bedoelde titel kunnen worden uitgevoerd, en de genomen maatregelen niet tot volledige betaling van de schuldvordering hebben geleid.”

b) leden 3 en 4 komen als volgt te luiden:

„3. In het verzoek tot invordering worden vermeld:

a) Naam, adres en alle andere relevante informatie betreffende de identiteit van de betrokken persoon;

b) naam, adres en alle andere relevante informatie betreffende de identiteit van de verzoekende autoriteit;

c) een verwijzing naar de in de lidstaat waar de verzoekende autoriteit is gevestigd, afgegeven executoriale titel;

- d) aard en bedrag van de schuldvordering, met inbegrip van hoofdsom, interest en alle andere verschuldigde sancties, boetes en kosten, uitgedrukt in de valuta van de lidstaten waar de beide betrokken autoriteiten zijn gevestigd;
- e) de datum waarop de geadresseerde door de verzoekende en/of door de aangezochte autoriteit van de schuldvordering kennis is gegeven;
- f) de datum van waaraf uit hoofde van de geldende wetgeving in de lidstaat waar de verzoekende autoriteit is gevestigd, executie mogelijk is;
- g) het percentage van de compensatie zoals bedoeld in artikel 18, lid 2, tweede alinea;
- h) alle overige relevante informatie.

In het verzoek wordt de verschuldigde interest vermeld als een vast bedrag zoals dit op de datum van het verzoek verschuldigd was en een aanvullend, bij de invordering te bepalen bedrag. Ten einde de aangezochte autoriteit in staat te stellen dit aanvullende bedrag te berekenen, dienen een interestpercentage en de berekeningsmethode te worden vermeld die bij het bepalen van de interest welke vanaf de datum van het verzoek tot aan de datum van invordering bij de schuldenaar verschuldigd is, door de aangezochte autoriteit moeten worden toegepast.

4. In het verzoek tot invordering wordt bevestigd dat de voorwaarden van lid 2 zijn vervuld."

7. Artikel 8 komt te luiden:

„Artikel 8

De executoriale titel van de schuldvordering wordt onmiddellijk als executoriale titel van een schuldvordering van de lidstaat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, erkend en automatisch als zodanig behandeld."

8. Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

a) Aan lid 1 wordt de volgende volzin toegevoegd:

„De aangezochte autoriteit dient het gehele, door haar ingevorderde bedrag van de schuldvordering aan de verzoekende autoriteit over te maken”.

b) Lid 2 wordt gewijzigd als volgt:

i) in de eerste alinea, tweede volzin, worden de woorden „dienen te worden overgemaakt” vervangen door de woorden „dienen eveneens te worden overgemaakt”;

ii) De tweede alinea van lid 2 wordt geschrapt.

9. Artikel 10 komt te luiden:

„Artikel 10

Aan de in te vorderen schuldvorderingen wordt geen preferentiële behandeling toegekend buiten die welke wordt gegeven aan vergelijkbare schuldvorderingen die in de lidstaat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, ontstaan."

10. In artikel 11 worden de woorden „het gevolg” vervangen door de woorden „elk gevolg”.

11. Artikel 12, lid 2, wordt als volgt gewijzigd:

a) Aan de eerste volzin wordt het volgende zinsdeel toegevoegd: „, , tenzij de verzoekende autoriteit overeenkomstig de tweede alinea anders verzoekt”.

b) de volgende alinea wordt toegevoegd:

„Indien de verzoekende autoriteit van oordeel is dat de betwisting ongegrond zal worden verklaard, kan deze de aangezochte autoriteit verzoeken de schuldvordering in te vorderen. Indien de uitkomst van deze zaak vervolgens voor de schuldenaar, gunstig uitvalt, is de verzoekende autoriteit gehouden tot terugbetaling van elk ingevorderd bedrag, vermeerderd met eventueel verschuldigde vergoedingen, overeenkomstig de in de lidstaat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, geldende wettelijke en administratief-rechtelijke bepalingen."

12. Artikel 14 wordt geschrapt.

13. In artikel 17 worden de woorden „en de bijgevoegde stukken” vervangen door de woorden „de executoriale titel en de andere bijgevoegde stukken”.

14. Artikel 18 komt te luiden:

„Artikel 18

1. De aangezochte autoriteit verricht de invordering en de inhouding bij de betrokken persoon van alle rechtstreeks met de invordering verbonden kosten die deze autoriteit heeft gemaakt, in overeenstemming met de ten aanzien van vergelijkbare schuldvorderingen geldende wettelijke en administratiefrechtelijke bepalingen in de lidstaat waar genoemde autoriteit is gevestigd.

2. Tot 31 december 2004 worden alle kosten van de aangezochte autoriteit, andere dan die bedoeld in lid 1, welke voor wederzijdse bijstand werden gemaakt met de invordering van de gehele of gedeeltelijke schuldvordering door de aangezochte autoriteit als resultaat, door de verzoekende autoriteit overeenkomstig de tweede alinea terugbetaald.

Nadat de aangezochte autoriteit het bedrag van de door hem ingevorderde schuldvordering aan de verzoekende autoriteit heeft overgemaakt, betaalt de verzoekende autoriteit aan de aangezochte autoriteit een bedrag dat overeenkomt met een percentage van ten minste 0,1 % van het ingevorderde en door de aangezochte autoriteit overgemaakte bedrag van de schuldvordering. Het percentage wordt door de verzoekende autoriteit in het eerste verzoek tot invordering vastgesteld.

3. Met ingang van 1 januari 2005 zien de lidstaten af van onderlinge vergoeding van de uit de wederzijdse bijstand die zij elkaar uit hoofde van deze richtlijn verlenen, voortvloeiende kosten.

4. De lidstaat waar de verzoekende autoriteit is gevestigd, blijft ten opzichte van die waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, aansprakelijk voor de kosten en mogelijke verliezen welke het gevolg zijn van ongegrond gebleken eisen, voor wat de geldigheid van de door de verzoekende autoriteit afgegeven titel betreft."

15. Artikel 22, lid 1, komt te luiden:

„1. De nadere regels voor de tenuitvoerlegging van artikel 4, leden 2 en 4, artikel 5, leden 2 en 3, artikelen 7, 8, 9 en 11, artikel 12, leden 1 en 2, artikel 18, lid 2 en artikel 25 alsmede voor de bepaling van de wijze waarop de mededelingen tussen de autoriteiten kunnen geschieden, de voorschriften inzake omrekening, overmaking van ingevorderde bedragen en de vaststelling van een minimumbedrag voor schuldvorderingen die voor een verzoek om bijstand in aanmerking kunnen komen, worden vastgesteld volgens de procedure die in de leden 2 en 3 van het onderhavige artikel is vervat."

16. Aan artikel 25 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Elke lidstaat deelt jaarlijks de Commissie mede: het aantal elk jaar verzonden en ontvangen verzoeken om informatie, kennisgeving en invordering; het bedrag van de betrokken schuldvorderingen; de ingevorderde bedragen; de als oninbaar beschouwde bedragen en de voor het uitvoeren van deze handelingen benodigde tijd. De Commissie brengt aan het Europees Parlement en aan de Raad over de toepassing van deze regeling en over de resultaten tweemaal jaarlijks verslag uit."

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1999 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing wordt vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen alsmede een concordantietabel voor de bepalingen van deze richtlijn en de vastgestelde bepalingen van nationaal recht.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een beschikking van de Raad tot wijziging van de bijlage bij Richtlijn 91/628/EEG ten aanzien van varkens in halteplaatsen

(98/C 269/07)

COM(1998) 478 def. — 98/0248(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 22 juli 1998)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 14,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat in hoofdstuk VII, punt 5, van de bijlage bij Richtlijn 91/628/EEG is voorgescreven dat alle dieren in de halteplaatsen moeten worden uitgeladen;

Overwegende dat varkens die worden vervoerd, bij het in- en uitladen bijzonder stressgevoelig zijn;

Overwegende dat op grond van recente technische ontwikkelingen inzake het ontwerp van wegvoertuigen voor het transport van dieren nu voertuigen kunnen worden gebouwd die veel beter uitgerust zijn voor het vervoer van varkens;

Overwegende bovendien dat het nodig kan zijn fokvarkens, om hun bijzondere gezondheidsstatus te beschermen, in de halteplaatsen gescheiden te houden van andere varkens;

Overwegende dat het daarom wenselijk is onder zeer strenge voorwaarden toe te staan dat varkens in de halteplaatsen uitrusten en gevoederd, gedrenkt en verzorgd worden, zonder dat zij worden uitgeladen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Richtlijn 91/628/EEG wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige richtlijn.

Artikel 2

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 januari 1999.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 340 van 11.12.1991, blz. 17, Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/29/EG (PB L 148 van 30.6.1995, blz. 52).

BIJLAGE

Hoofdstuk VII, punt 5, van de bijlage bij Richtlijn 91/628/EEG wordt vervangen door:

„5. Na de vastgestelde reistijd moeten de dieren worden uitgeladen, gevoederd en gedrenkt, en moeten zij een rusttijd van ten minste 24 uur krijgen.

Varkens hoeven echter niet uitgeladen te worden, voorzover de halteplaatsen en de wegvoertuigen waarmee de dieren worden vervoerd, niet alleen aan het bepaalde in punt 3 van dit hoofdstuk en in Verordening (EG) nr. 411/98 van de Raad van 16 februari 1998 tot vaststelling van aanvullende normen betreffende de bescherming van dieren voor wegvoertuigen die worden gebruikt voor het vervoer van dieren bij reizen van meer dan acht uur (*), maar ook aan de onderstaande voorschriften voldoen en dienovereenkomstig worden gebruikt:

A. Normen voor voertuigen

1. Elk dier moet over ten minste 40 % meer ruimte beschikken dan is aangegeven in hoofdstuk VI.
2. Elk compartiment van het voertuig waarin de varkens in de halteplaats verblijven, moet ten minste 150 cm hoog zijn.
3. Het ventilatiesysteem moet ten minste voldoen aan de eisen van Verordening (EG) nr. 411/98 en aan de onderstaande specifieke voorschriften:
 - het voertuig moet beschikken over ventilatieapparatuur met voldoende capaciteit om in het gehele voertuig ten minste 150 m³ lucht per uur en per m² vloeroppervlak te verversen, ongeacht of het voertuig stilstaat, dan wel in beweging is;
 - deze apparatuur moet steeds bedrijfsklaar zijn en moet, zolang zich dieren in het voertuig bevinden, worden ingeschakeld telkens wanneer de met het bewegen van het voertuig gepaard gaande luchtverversing tot onder de in het eerste streepje vastgestelde waarde daalt. Toch hoeft de ventilatieapparatuur niet op volle kracht te werken, wanneer de temperatuur daardoor zodanig zou dalen dat het comfort of het algemene welzijn van de varkens eronder zou lijden. Het ventilatiesysteem moet zo zijn afgesteld dat de dieren van de nodige frisse lucht worden voorzien en dat bedompte lucht en gassen doeltreffend worden afgevoerd. De ventilatieapparatuur van het voertuig hoeft evenwel niet te worden gebruikt wanneer het voertuig is gestopt op een plaats waar met externe apparatuur voor een gelijkwaardige constante ventilatie wordt gezorgd;
 - het ventilatiesysteem moet gedurende ten minste 24 uur ononderbroken kunnen werken;
 - de ventilatieapparatuur moet onafhankelijk van de motor van het voertuig kunnen functioneren;
 - de temperatuur in elk compartiment en de buitentemperatuur moeten continu worden gemeten en de betrokken waarden moeten in de bestuurderscabine kunnen worden afgelezen. De temperaturen die worden gemeten terwijl de dieren aan boord zijn, moeten door middel van een thermograaf worden geregistreerd. Deze geregistreerde gegevens moeten, voordat de vrachtwagen verder rijdt, aan de voor de halteplaats bevoegde persoon worden overhandigd. De beheerder van de halteplaats moet deze gegevens ten minste drie jaar ter beschikking van de bevoegde autoriteit houden.
4. De ventilatieapparatuur moet zijn uitgerust met een doeltreffend alarmsysteem dat eventuele storingen signaleert.
5. Door middel van adequate verwarmingsinstallaties moet erop worden toegezien dat in ieder compartiment de temperatuur voor varkens ouder dan acht maanden niet onder 10 °C en voor jongere varkens niet onder 15 °C daalt. Regelapparatuur in het voertuig of in de halteplaats moet ervoor zorgen dat de temperatuur in de compartimenten van het voertuig niet boven 20 °C uitstijgt zolang de dieren in de halteplaats verblijven.
6. Het dak van het voertuig moet wit zijn. Lichtmetalen zij- en voorwanden moeten dubbel zijn met een tussenruimte van ten minste 20 mm of zodanig geïsoleerd zijn dat een gelijkwaardige warmtecoëfficiënt wordt bereikt.
7. Het voertuig moet zo ontworpen zijn dat de personen die de dieren moeten onderzoeken, verzorgen of behandelen, rechtstreeks toegang hebben tot ieder dier, zonder dat het uit het voertuig moet worden geladen.
8. Onmiddellijk na de aankomst in de halteplaats, onmiddellijk vóór het vertrek uit de halteplaats en telkens wanneer dit tijdens het oponthoud van het voertuig in de halteplaats noodzakelijk is, moet het strooisel worden aangevuld om ervoor te zorgen dat urine en uitwerpselen op afdoende wijze door het strooisel worden opgenomen.
9. Het voertuig moet met voldoende voedervoorzieningen zijn uitgerust, zodat alle varkens in hetzelfde compartiment gelijktijdig kunnen eten.
10. In de halteplaats moet het voertuig permanent van vers drinkwater worden voorzien, zodat de varkens te allen tijde kunnen drinken.

11. Het voertuig en de halteplaats moeten zo zijn uitgerust dat er in ieder compartiment van het voertuig voldoende licht is om de dieren op ieder tijdstip van de dag of van de nacht te kunnen onderzoeken, verzorgen en behandelen.

B. Aanvullende voorschriften voor de halteplaatsen

1. Bij aankomst in de halteplaats moet het voertuig onder een overkapping worden gestald die permanent schaduw biedt en die de dieren tegen regen, sneeuw, wind en andere slechte weersomstandigheden beschermt.
2. De halteplaats moet beschikken over bedrijfsklare noodapparatuur voor het geval dat de ventilatie, de verwarming of de verlichting in een voertuig uitvalt.
3. De parkeerplaats moet een gemakkelijk te reinigen vloer van beton of van een ander ondoorlaatbaar materiaal hebben en moet over voldoende voorzieningen beschikken voor de constante afvoer van uit het voertuig ontsnappende afvalstoffen.
4. In het register of computerbestand als bedoeld in artikel 5, onder h), van Verordening (EG) nr. 1255/97 (***) moeten in de plaats van de in punt C.7, onder a), van bijlage I bij de verordening genoemde gegevens, de datum en het tijdstip worden opgenomen waarop het voertuig op de in punt B.3. bedoelde parkeerplaats wordt gestald.

C. Algemene voorschriften

In afwijking van het bepaalde in de punten A en B moeten varkens in een halteplaats toch worden uitgeladen, wanneer een officiële dierenarts dit noodzakelijk acht in verband met de gezondheid of het welzijn van de dieren. Varkens moeten ook worden uitgeladen wanneer dit voor hun gezondheid of welzijn noodzakelijk is bij een ongeval, een brand, het uitvallen van apparatuur of soortgelijke voorvallen, of wanneer verplicht onderzoek van of toezicht op de dieren niet mogelijk is zonder ze uit te laden.

(*) PB L 52 van 21.2.1998, blz. 8.

(**) PB L 174 van 2.7.1997, blz. 1.”

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Exploitatie van geregelde luchtdiensten

Aanbesteding door Ierland overeenkomstig artikel 4, lid 1, punt d), van Verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad voor de exploitatie van geregelde luchtdiensten tussen Dublin en Donegal

(98/C 269/08)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Inleiding

In toepassing van lid 1, punt a), van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad van 23.7.1992 betreffende de toegang van communautaire luchtvaartmaatschappijen tot intracommunautaire luchtroutes heeft Ierland besloten om de verplichting tot openbare dienstverlening voor de geregelde luchtdiensten tussen Dublin en Donegal, zoals gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 3 van 6.1.1996, met ingang van 1.1.1999 te wijzigen. De gewijzigde normen voor deze verplichting tot openbare dienstverlening zijn bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 268 van 27.8.1998.

Voor zover geen enkele luchtvaartmaatschappij op 1.1.1999 geregelde luchtdiensten tussen Dublin en Donegal exploiteert of op het punt staat te exploiteren, in overeenstemming met de verplichtingen tot openbare dienstverlening en zonder om financiële compensatie te vragen, heeft Ierland besloten om, in het kader van de procedure van artikel 4, lid 1, punt d), van diezelfde verordening, de toegang tot deze route met ingang van 1.1.1999 tot één enkele luchtvaartmaatschappij te beperken en het recht om deze diensten te exploiteren bij openbare aanbesteding aan te bieden.

2. Betreft

Levering, met ingang van 1.1.1999, van geregelde luchtdiensten tussen Dublin en Donegal overeenkomstig de voor deze route opgelegde verplichtingen tot openbare dienstverlening die zijn bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 268 van 27.8.1998.

3. Deelneming aan de aanbesteding

De aanbesteding staat open voor alle maatschappijen die in het bezit zijn van een geldige exploitatievergunning, afgegeven door een lidstaat in toepassing van Verordening (EEG) nr. 2407/92 van de Raad van 23.7.1992 betreffende de verlening van exploitatievergunningen aan luchtvaartmaatschappijen.

4. Aanbestedingsprocedure

Deze aanbesteding valt onder de bepalingen van de punten d), e), f), g), h) en i) van artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2408/92.

5. Aanbestedingsdossier

Het volledige dossier voor de aanbesteding, met inbegrip van de aanvraagformulieren, een notitie over de demografische en sociaal-economische situatie van de regio die door de luchthaven van Donegal wordt bediend, een notitie over de luchthaven van Donegal (aantallen passagiers in het verleden, landingsrechten, technische faciliteiten, enz.) en alle voorwaarden van het contract, kan gratis worden verkregen bij:

Department of Public Enterprise, Room 3.04, 44 Kildare Street, IRL-Dublin 2, tel. (353-1) 604 10 48, telefax (353-1) 670 74 11.

6. Financiële compensatie

Gegadigden dienen in hun offerte expliciet aan te geven welk bedrag wordt gevraagd als compensatie voor het uitvoeren van de gevraagde dienst. Het werkelijke bedrag van de uitgekeerde compensatie wordt achteraf vastgesteld op grond van de werkelijke uitgaven en inkomsten, doch zal nooit meer kunnen bedragen dan het in de offerte vermelde bedrag.

7. Looptijd van de overeenkomst en wijziging en beëindiging van het contract

Het contract is geldig voor de periode tot en met 17.2.2001. Zo nodig zal een nieuwe aanbesteding worden uitgeschreven vóór het einde van deze periode.

8. Sancties bij niet-naleving van het contract door de luchtvaartmaatschappij

Wanneer het aantal om direct aan de maatschappij toe te schrijven en niet aan overmacht te wijten geannuleerde vluchten meer dan 2 % van het aantal vluchten op jaarbasis bedraagt, wordt de te betalen compensatie vermindert in verhouding tot het aantal geannuleerde vluchten.

9. Termijn voor het indienen van offertes

31 dagen na de bekendmaking van deze mededeling in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

10. Indieningsprocedure

Offertes moeten aangetekend (het poststempel geldt als bewijs) worden toegezonden naar of worden afgegeven op:

Department of Public Enterprise, Room 3.04, 44 Kildare Street, IRL-Dublin 2,

en dit vóór 17.00 uur van de onder punt 9 bedoelde dag in een enveloppe met de vermelding „EASP tender”.

11. Geldigheid van de aanbesteding

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, lid 1, punt d), eerste zin, van Verordening (EEG) nr. 2408/92 is deze aanbesteding slechts geldig indien geen enkele communautaire luchtvaartmaatschappij vóór 1.12.1998 een programma heeft ingediend om deze verbinding te exploiteren in overeenstemming met de opgelegde verplichtingen van openbare dienstverlening, zonder daarvoor een financiële compensatie te ontvangen.

Luchtvaartmaatschappijen worden eraan herinnerd dat het in de mededeling van de Commissie vermelde tarief van 89 Iers pond voor retour- en 50 Iers pond voor enkele vluchten, zoals gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 268 van 27.8.1998 als een maximumtarief moet worden beschouwd en dat de geselecteerde maatschappij vrijelijk een reeks lagere tarieven mag vaststellen.

12. Overige informatie

Voorwaarde voor de gunning van het exploitatiecontract voor deze route is dat met spoed een geldige belastingverklaring (Tax Clearance Certificate) van de Ierse belastingdienst wordt voorgelegd, of, wanneer de luchtvaartmaatschappij beschikt over een geldige vergunning die door een andere EER-lidstaat is uitgereikt, een verklaring van de Ierse belastingdienst ter bevestiging van de geschiktheid van de maatschappij op belastingsgronden.

Het exploitatiecontract zal worden opgesteld en geïnterpreteerd in overeenstemming met de Ierse wetgeving.